

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9C/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219202499
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6219202499.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši sudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v spore žalobcov I/ W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX S., II/ W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX S., III/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX S., všetci zastúpení Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 50 849 883, proti žalovanému X. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX Ž., zastúpenému Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, so sídlom nám. A. H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 34 921 516, o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcov I/ až III/ z a m i e t a.

II. Žalovanému sa proti žalobcom I/ až III/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100 %.

odôvodnenie:

X. M. Ž. O. Ž. Y. Q., X. O. P., Ž. W. A. A. osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, VIN: O., EČV A. a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 10. 11. 2012 zakúpil žalovaný havarované osobné motorové vozidlo zn. Honda Civic, VIN: O. a následne sa s ním dohodol, že po oprave predmetného motorového vozidla, toto vozidlo od žalovaného odkúpi do svojho výlučného vlastníctva. Kúpnu cenu v tom čase žalovaný nevedel špecifikovať, pretože motorové vozidlo vyžadovalo značnú rekonštrukciu. V novembri 2012 mu zaplatil do jeho rúk časť dohodnutej kúpnej ceny vo výške 500,00 Eur a v decembri 2012 vo výške 1.300,00 Eur. Na Vianoce v roku 2012 mu žalovaný pred viacerými svedkami fyzicky odovzdal motorové vozidlo, nakoľko bolo opravené a žiadal od neho o doplatenie sumy 700,00 Eur, z dôvodu, že náklady na opravu vozidla boli vyššie ako predpokladal. Tieto peniaze mu boli zaplatené prostredníctvom jeho (vtedy) manželky A. I., ktorá ich prevzala k svojim rukám. Celkovo zaplatil žalovanému za predmetné vozidlo kúpnu cenu vo výške 2.500,00 Eur. Poukázal na to, že vo vzťahu k žalovanému a ich rodine bol blízkou osobou, pretože žalovaný bol 15 rokov manželom jeho sestry A.É. I., C.. XX. XX. XXXX. Z toho dôvodu mal voči žalovanému dôveru, že svoj záväzok previesť motorové vozidlo na neho splní, keď ho k tomuto úkonu vyzve. Predmetné motorové vozidlo nerušene užíval ako svoje vlastné od momentu jeho fyzického odovzdania zo strany žalovaného, chodil s vozidlom na povinné technické prehliadky STK, platil povinné zmluvné poistenie za motorové vozidlo. Vzhľadom k tomu, že medzi ním a žalovaným existovala dôvera, žalovaný akceptoval to, že vlastníkom vozidla je on a že len formálne je vedený ako vlastník vozidla žalovaný, preto nedošlo k prepisu majiteľa motorového vozidla v technickom preukaze na dopravnom inšpektoráte. K narušeniu ich vzťahov došlo až potom, ako sa žalovaný a jeho sestrou rozviedli a sestra podala návrh na súd na vyporiadanie zaniknutého BSM. Vtedy sa žalovaný začal domáhať vydania motorového vozidla a tvrdil, že vlastníkom vozidla je on a oznámil na polícii, že mu vozidlo ukradol. Priestupkové konanie však skončilo zastavením z dôvodu, že skutok nenaplnil znaky priestupku. Žalovaný odmieta vykonať prepis motorového vozidla a

vydať mu zelenú kartu, bez ktorej nie je možné prevádzkovať motorové vozidlo. Zdôraznil, že na určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu má naliehavý právny záujem, pretože sa odstráni spornosť vlastníctva a zosúladí sa stav evidenčný so skutočným.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil ako dôkazy: Asistenčná karta č. I. 5, Rozhodnutie o priestupku Okresného úradu Veľký Krtíš, odbor všeobecnej a vnútornej správy zo dňa 20. 12. 2018, Osvedčenie o evidencii motorového vozidla č. I. 10, Doklad o platení poisťného pre poisťovňu Kooperatíva poisťovňa, a. s., č. I. 11, Protokol o emisnej kontrole vozidla č. I. 12, Protokol o technickej kontrole vozidla č. I. 13, Potvrdenie o poistení zodpovednosti č. I. 14-15, Čestné prehlásenia č. I. 32-33, Priestupkový spis MVSР Okresného úradu Veľký Krtíš sp. zn. L.-A.-L.-XXXX/XXXXXX č. I. 61-95 ako aj pripojený spis originál MVSР Okresný úrad Veľký Krtíš č. L.-A.-L.-XXXX/XXXXXX, pripojený spis Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 11C/30/2018, ktoré súdu aj predložil.

3. Podanú žalobu súd doručil žalovanému dňa 19. 12. 2019, ktorého Výzvou zo dňa 16. 12. 2019 vyzval, aby sa do 15 dní vyjadril k podanej žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 04. 01. 2020, doručeným súdu dňa 10. 01. 2020 navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zdôraznil, že motorové vozidlo tvoriace predmet sporu patrí do BSM a nie je v jeho výlučnom vlastníctve. Zároveň namietal, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, pretože vlastníctvo k motorovému vozidlu si osvojuje okrem žalobcu aj jeho otec, ktorý pred správnym orgánom potvrdil, že vozidlo od neho odkúpil on. Uvedené potvrdila jeho bývalá manželka A. I.. Zo samotnej žaloby vyplýva, že sa so žalobcom nedohodli na kúpnej cene, ale napriek tomu mu žalobca mal zaplatiť časť dohodnutej kúpnej ceny vo výške 1.800,00 Eur. Otec žalobcu zase tvrdí, že on mu dal finančné prostriedky na opravu vo výške 1.200,00 Eur - 1.600,00 Eur s tým, že motorové vozidlo chcel darovať svojmu synovi (žalobcovi) k Vianociam a zvyšok kúpnej ceny do 2.500,00 Eur, mu mal doplatiť tak, že ich dal jeho bývalej manželke, ktorá mala potvrdiť, že financie obdržala a on s tým mal súhlasiť. Zároveň otec žalobcu pred správnym orgánom ho vyzval, aby previedol motorového vozidla na svojho syna (jeho vnuka). Na základe týchto skutočností je otázne, kto je aktívne legitimovaným na podanie žaloby, pravdepodobne by to mal byť otec žalobcu, ktorého tvrdenie potvrdila aj jeho dcéra. Z podaných listinných dôkazov ďalej vyplýva, že otec žalobcu chcel žalobcovi, ako svojmu synovi darovať vozidlo na Vianoce, napriek tomu ho užíva on sám s rodinou. Ďalej uviedol, že motorové vozidlo kúpil v havarovanom stave s manželkou, pričom bolo napísané na DI na neho. Vtedy mu žalobca povedal, že by mal záujem o motorové vozidlo, že mu ho rodičia darujú. Predbežná cena vozidla bola okolo 2.500,00 Eur. Nakoľko však nevedel koľko bude stáť oprava, dohodli sa so žalobcom na tom, že vozidlo opraví, následne si ho žalobca vyskúša a až potom sa rozhodne, či bude mať o vozidlo i naďalej o vozidlo záujem. Po vykonaní opravy motorové vozidlo odviezol k rodičom žalobcu, kde je dodnes. Vozidlo používali a aj používajú rodičia žalobcu, viackrát ešte počas manželstva žiadal manželku, dcéru rodičov žalobcu, aby sa rozhodli, či chcú motorové vozidlo za cenu 2500,00 Eur odkúpiť, alebo ho vrátia späť. Zo strany rodičov žalobcu sa to stále odďaľovalo, pričom takáto forma mu už aj z dôvodu objektívnej zodpovednosti nevyhovovala. Následne, po rozvoze manželstva, bývalá manželka podala návrh na vyporiadanie BSM, kde zistil, že predmetné motorové vozidlo neuviedla vo vyporiadani z dôvodu, že má patriť jej rodičom. Pravdou je, že od r. 2012 používajú motorové vozidlo rodičia žalobcu a vozidlo sa aj v súčasnosti nachádza u rodičov žalobcu. Nikdy nedošlo ani k ústnej dohode o kúpe ani k vyplateniu finančných prostriedkov ani zo strany žalobcu, ani zo strany rodičov žalobcu. Pokiaľ bývalá manželka tvrdí, že jej mali rodičia doplatiť časť kúpnej ceny, tak o tom nemá vedomosť, nikdy mu to nepovedala a ani neuviedla v akej výške, nakoľko s rodičmi žalobcu sa o kúpnej cene nikdy nedohodovali. Vozidlo im bolo len zapožičané s tým, že pokiaľ sa im, prípadne ich synovi (žalobcovi) bude páčiť, tak si ho odkúpia.

5. Na pojednávaní sa žalobca I/ pridržiaval podanej písomnej žaloby a ďalej uviedol, že v roku 2012 sa rozhodol, že si kúpi motorové vozidlo. So žalovaným ako so švagrom sa dohodli, že cez neho kúpi auto. Žalovaný vyhladol vozidlo, kúpil ho na seba, ale bolo poškodené, preto ho mal opraviť. Dohodli sa spolu s otcom, že dajú žalovanému zálohu 1.000,00 Eur, odniesli mu s otcom peniaze, žalovaný povedal, že to bude 2.500,00- Eur, preto mu dali ešte 1.500,00 Eur, ktoré žalovaný kázal dať svojej manželke. Vtedy boli vo veľmi dobrom vzťahu so žalovaným aj s jeho manželkou, ktorá je jeho sestra. Auto ešte nebolo hotové, čakal naň 4-5 mesiacov. Pred Vianocami ich prekvapili, lebo auto doniesli a od tej doby je auto

v jeho vlastníctve. V roku 2018, keď sestra so žalovaným rozviedli, zrejme pri riešení BSM, dal žalovaný trestné oznámenie na jeho rodičov. Potvrdil, že motorové vozidlo kúpil od žalovaného spolu so svojim otcom, vlastne rodičia kúpili predmetné motorové vozidlo jemu. V roku 2012 dal žalovanému peniaze, vopred mu dal zálohu, vtedy ešte auto nemal, asi až po 4-5 mesiacoch, keď ho žalovaný opravil, kúpil od žalovaného motorové vozidlo zn. Honda Civic - 3 dverový diesel. Kúpnu cenu za vozidlo zaplatil spolu s otcom v dvoch splátkach peniaze odniesli žalovanému spolu s otcom. Ďalej uviedol, že on je vlastníkom vozidla, hoci otec dal peniaze, ale boli to spoločné peniaze, boli to peniaze celej rodiny.

6. Na pojednávaní sa žalovaný pridržiaval svojich písomných podaní a ďalej uviedol, že predmetné motorové vozidlo kúpil pre seba na inzerát, začal ho opravovať, pretože vyžadovalo značné opravy. Niekedy pred Vianocami v roku 2012 opravu dokončil, na Vianoce zobrali auto s manželkou a išli k rodičom žalobcu, teda k rodičom bývalej manželky. Ešte vtedy sa nerozprávali, že by niekto chcel auto alebo nie. Žalobcovi I/ sa vozidlo páčilo, a povedal mi že sa rozhodne, či ho od neho kúpi, že hľadá vhodné vozidlo. Motorové vozidlo mu nechal, nech ho vyskúša, povedal mi, že by ho možno aj zobral. Otec žalobcu I/ p. W. B. O., mu asi po 2-3 mesiacoch zaplatil sumu 1.000,00 Eur, s tým, že to má na súčiastky. Tieto peniaze mu odovzdal v L., v mieste svojho bydliska, keď bol u neho na návšteve. Pôvodne malo auto patriť W. B. ml., ale následne asi o pol roka neskôr si W. B. ml. kúpil iné motorové vozidlo, ktoré odvtedy používa a toto motorové vozidlo odvtedy ako ostalo v Olovároch u jeho rodičov, používajú rodičia žalobcu I/, teda W. B. ml. a jeho manželka. Ďalej uviedol, že motorové vozidlo chcel predať, ale jednal o predaji len s W. B. st., okrem sumy na súčiastky, nedostal od neho žiadne iné peniaze, hoci sa asi po roku rozprával o tom, že kúpna cena vozidla bude 2.500,00 Eur. W. B. st. uviedol, že on by to vozidlo kúpil, ale W. B. ml. ho mal vyskúšať. So žalobcom I/nikdy nejednali o tom, že on kúpi od neho vozidlo. Je klamstvo, že by mu niekto okrem sumy 1.000,00 Eur dal peniaze za toto vozidlo z titulu kúpnej ceny. Vozidlo do teraz používa W. B. st. doteraz. V roku 2018 si bol pýtať vrátiť motorové vozidlo, ale nebolo mu vydané, W. B. Á. st. mu odmietol vozidlo vydať, preto zavolať policajtov, aby sa vyriešilo, koho je predmetné motorové vozidlo. Tvrdil, že medzi ním a žalobcom I/ nikdy neboli žiadne dohody ohľadom predaja motorového vozidla žalobcovi. Pokiaľ sa týka PZP toto uzatvoril na vozidle on, keď si ho kúpil, zaplatil poisťku, následne keď prišli poisťky, tieto vždy odovzdával W. B. st., naďalej opravoval a servisoval motorové vozidlo, vždy s ním prišiel W. B. st.. Posledné 2-3 roky sa už o to nezaujímam. Pokiaľ sa týka STK a emisnej kontroly, chodil vozidlom na tieto kontroly vždy od spolu s W. B. st. . V súčasnej dobe nevie, čo je s autom, v akom je stave.

7. Žalobca I/ podaním zo dňa 23. 08. 2021 navrhol, aby súd pripustil, aby na strane žalobcu vstúpil do konania ako žalobca II/ W. B., nar. XX. XX. XXXX a ako žalobkyňa III/ A. B., z dôvodu, že z predbežného právneho posúdenia súdu je zrejmé, že súd nemá jednoznačne ustálený okruh účastníkov v predmetnom konaní. Preto potom súd Uznesením zo dňa 31. 08. 2021 č.k. 9C/8/2019-123 pripustil, aby do konania na strane žalobcu vstúpil ako žalobca II/ W. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX, XXX XX S. a ako žalobkyňa III/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX, XXX XX S.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 09. 2021.

8. Žalobca II/ na pojednávaní uviedol, že sa presne nepamätá, či mali so žalovaným dohodnuté aké auto mu kúpi, ale dohodli sa na sume 2.500,00 Eur. Vopred zaplatili on a žalobca I/ jeho syn, žalovanému 1.000,00 Eur, v garáži žalovaného, osobne mu odovzdal peniaze. Jednalo sa o rodinné peniaze, pričom auto sa kupovalo pre jeho syna (žalobcu I/). Potom ešte dostal žalovaný 1.500,00 Eur, nepamätá si kedy, ale u nich dali žalovanému hotovosť, bola pritom manželka a vnuk. Neprepísali auto preto, lebo mali dobrý vzťah medzi sebou a roky ubiehali. Vlastníkom auta bol jeho syn, žalobca I/. Prvú časť kúpnej ceny uhradili žalovanému v garáži žalovaného, bol tam ešte aj žalobca I/ a 1.500,00 Eur uhradil manželke žalovaného, svojej dcére, pretože mu to kázal žalovaný. Pri odovzdávaní týchto peňazí bol aj (žalobca I/). Zdôraznil, že motorové vozidlo kúpili pre syna, žalobcu I/. Kupovali ho ako rodina spolu, preto hovorí, že ho kúpili. Spolu s manželkou ho kúpili pre syna.

9. Žalobkyňa III/ na pojednávaní uviedla, že má vedomosť o tom, že kupovali od žalovaného motorové vozidlo Honda Civic, EČV A., vtedy bolo havarované, bolo rozbité. Žalovaný im ponúkol, či nechcú kúpiť vozidlo pre svojho syna, žalobcu I/. Dohodli sa na cene vo výške 2.500,00 Eur. V tom čase hospodárili spoločne celá rodina, peniaze mali spoločné s manželom a synom (žalobcami I/ a II/) ako rodina. Dohodli sa spolu s manželom, že kúpia auto pre syna, žalobcu I/, za kúpnu cenu 2.500,00 Eur. Má vedomosť, že 1.000,00 Eur dal žalovanému syn a manžel, a 1.500,00 Eur mu doplatili manžel a syn neskôr. Keď

išli pre auto po oprave k žalovanému, tak mu dali peniaze v jeho garáži. Vie sprostredkovane, nebola prítomná pri tom, že žalovaný kázal odniesť peniaze svoje manželke, ich dcére. Pretože v tom čase bola v byte u dcéry, videla sumu 1.500,00 Eur, ktorá bola odovzdaná manželke žalovaného. Ďalej uviedla, že kým im žalovaný nevráti peniaze, oni mu nevydajú motorové vozidlo.

10. Svedkyňa A. I. na pojednávaní uviedla, že žalovaný je jej bývalý manžel, nemajú medzi sebou už žiadny vzťah, nerozprávajú sa ani sa nestretávajú. Má vedomosť, že žalovaný niekedy v roku 2012 kúpil motorové vozidlo značky Honda Civic, a vie, že toto vozidlo predal jej bratovi (žalobcovi I/). V tom čase ešte boli manželia. Vozidlo kúpil žalovaný v havarovanom stave, kúpna cena bola 2.500,00 Eur, ktorú určil žalovaný, pretože on bol opravár, mali autoservis. Vie, že kúpna cena bola zaplatená na 2x, túto platil jej otec s bratom (žalobcovia II/ a I/). Prvá splátka bola vo výške 1.000,00 Eur bola odovzdaná v garáži žalovanému, v tom istom roku, ako kúpil auto, nebola prítomná pri odovzdaní peňazí, ale hovoril jej to sám žalovaný ako aj rodičia, a videla keď mal v ruke 1.000,00 Eur žalovaný, teda keď ich doniesol domov. Druhá splátka bola vo výške 1.500,00 Eur, ktorú tiež chcel jej brat s otcom odovzdať žalovanému v garáži, ale žalovaný sám navrhol, aby to odniesli do rodinného domu k nej. Peniaze jej doniesol brat s otcom, a bola prítomná mamina (žalobkyňa III/). Auto kupoval jej brat, rodičia mu v kúpe pomohli s peniazmi tým, že prispeli na auto. Auto používa brat, ale aj rodičia, je to vlastne ich spoločné auto. V súčasnej dobe sa nachádza u rodičov, ktorí ho používajú.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 10. 11. 2012 zakúpil žalovaný havarované osobné motorové vozidlo zn. Honda Civic, VIN: SHNEP43503U100, EČV A. a v evidencii motorových vozidiel na Okresnom úrade, ODI Veľký Krtíš, je vedený ako vlastník predmetného motorového vozidla. V decembri 2012 mal žalobca I/ a žalovaný uzatvoriť kúpnu zmluvu, ústnou formou, ktorou mal žalovaný ako predávajúci odpredať dané motorové vozidlo žalobcovi I/ ako kupujúcemu, za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 2.500,00 Eur. Kúpna cena podľa tvrdení žalobcu I/ v podanej žalobe, mala byť zaplatená tak, že v novembri 2012 mal zaplatiť žalovanému časť dohodnutej kúpnej ceny vo výške 500,00 Eur, a v decembri 2012 vo výške 1.300,00 Eur a zvyšok vo výške 700,00 Eur mu mal zaplatiť prostredníctvom jeho (vtedy) manželky A. I., ktorá ich prevzala k svojim rukám. Motorové vozidlo mal žalovaný odovzdať žalobcovi I/ na Vianoce v roku 2012. Následne žalobca I/ na pojednávaní ohľadom kúpnej ceny uviedol, že kúpnu cenu zaplatil žalovanému spolu s otcom tak, že žalovanému osobne odovzdali zálohu vo výške 1.000,00 Eur, a zvyšok kúpnej ceny vo výške 1.500,00 Eur, na žiadosť žalovaného odovzdali spolu s otcom manželke žalovaného. Pred Vianocami 2012 mu motorové vozidlo odovzdal žalovaný spolu s manželkou v jeho bydlisku, a od tej doby je auto v jeho vlastníctve. Na návrh žalobcu I/ súd pripustil, aby na strane žalobcu vstúpili do konania ako žalobca II/ W. B., nar. XX. XX. XXXX a ako žalobkyňa III/ A. B., ktorí zhodne na pojednávaní tvrdili, že ako rodičia motorové vozidlo kúpili pre žalobcu I/ zo spoločných peňazí všetkých žalobcov, za kúpnu cenu vo výške 2.500,00 Eur, ktorú zaplatili tak, ako uviedol na pojednávaní žalobca I/ t.j. sumu 1.000,00 Eur odovzdali žalovanému a zvyšok kúpnej ceny vo výške 1.500,00 Eur manželke žalovaného.

12. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

13. Podľa ustanovenia § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

14. Podľa ustanovenia § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

15. Podľa ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

16. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Predmetom sporu je určovací žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhajú určenia, že žalobca I/ je vlastníkom motorového vozidla, v súčasnej dobe vo vlastníctve žalovaného. V zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP pred tým,

ako sa súd začne zaoberať meritom veci, musí si vyriešiť otázku naliehavého právneho záujmu žalobcov na takomto určení. Judikatúra ustálila, že žalobca má naliehavý právny záujem na takom určení, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom, alebo ak by sa jeho právne postavenie bez takéhoto určenia stalo neistým a mohol by byť vystavený konkrétnej ujme. Cieľom určovacej žaloby je vydanie rozsudku, výrok ktorého odstraňuje žalobcovu neistotu určením, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby teda predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či ten-ktorý právny vzťah alebo právo je alebo nie je a zároveň tiež preukázanie, že uvedenú neistotu je možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. V danej veci mal súd za to, že žalobca I/ tvrdí, že je vlastníkom motorového vozidla, žalobcovia II/ a III/ tvrdia že motorové vozidlo majú v držbe a užívajú ho a v evidencii motorových vozidiel je vedený ako vlastníkom žalovaný, pritom je sporné, či vlastnícke právo prešlo na niektorého zo žalobcov, a ak áno len na základe rozhodnutia súdu je možné tento stav právnej neistoty odstrániť. Podľa názoru súdu preto žalobcovia majú na takomto určení naliehavý právny záujem, pretože v prípade ich úspechu v spore sa zosúladí skutkový stav so stavom právnym a niektorý zo žalobcov bude vedený ako vlastníkom daného motorového vozidla aj v evidencii motorových vozidiel a v osvedčení o evidencii vozidla.

17. Následne sa súd zaoberal meritom veci a zameril sa na dokazovanie na zistenie, či je žaloba žalobcov dôvodná. Súd poukazuje na východiská nadobudania vlastníckeho práva huteľnej veci a špecifiká, pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníckeho práva k huteľnej veci. Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou zmluvou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa huteľná veci prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Niet sporu v tom, že v danom prípade k nadobudnutiu vlastníckeho práva malo dôjsť na základe kúpnej zmluvy, ktorú ako predávajúci mal uzatvoriť žalovaný I/. Sporná medzi stranami sporu je skutočnosť, kto zo žalobcov mal nadobudnúť vlastnícke právo k motorovému vozidlu, a či došlo k dohode o cene vozidla. Právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva tak mala byť kúpna zmluva, ktorá mala ústnu formu, ktorá mala byť uzatvorená v decembri 2012. Vlastníctvo k motorovému vozidlu vo všeobecnosti bolo možné na základe kúpnej zmluvy nadobudnúť odovzdaním a prevzatím veci do dispozície kupujúceho (odovzdaním a prevzatím kľúčov a dokladov k motorovému vozidlu), ak kúpna zmluva neustanovovala niečo iné.

18. Pri určovacej žalobe spravidla nestačí preukázať, že žalovanému vlastnícke právo nepatrí, ale ten, kto tvrdí, že je vlastníkom huteľnej veci, musí preukázať, že vlastníctvo k nej nadobudol. Dôkazné bremeno preukázania svojho vlastníckeho práva k huteľnej veci zaťažuje toho, kto sa určenia vlastníckeho práva domáha a musí preukázať jednak titul nadobudnutia svojho vlastníckeho práva (v danom prípade kúpna zmluva) a skutočnosť, že jeho vlastnícke právo trvá aj v čase rozhodovania súdu. Pokiaľ má byť titulom nadobudnutia vlastníckeho práva kúpna zmluva, uzavretá ústne, je ten, kto sa vlastníckeho práva domáha, povinný preukázať jej podstatné náležitosti. V danom prípade je potrebné skúmať vôľu a jej prejav, ktorý mal smerovať k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Pokiaľ sa strany sporu zamerali v rámci dokazovania prevažne na preukázanie, ako bola zaplatená kúpna cena, kto ju zaplatil a komu bola odovzdaná, takéto dokazovanie a závery z neho vyplývajúce sa javia za nedostatočné pre určenie vlastníckeho práva.

19. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázané, že podmienkou úspechu danej vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu I/. Hoci žalobcovia II/ a III/ vstúpili do sporu na strane žalobcov, neuviedli petit žaloby, vo vzťahu k nim, ako žalobcom II/ a III/, ktorý je jednou zo zákonných požiadaviek náležitostí žaloby, pretože súd je ním viazaný a najmä určuje, ako má súd rozhodnúť. Petit, t. j. návrh ako má súd v spore rozhodnúť, musí byť úplný, zrozumiteľný a určitý, teda materiálne vykonateľný. Pokiaľ žalobcovia neupravili petit žaloby, predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva žalobcu I/. V prejednávanej veci dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcov, ktorí podľa názoru súdu dôkazné bremeno neunesli. Žalobcovia mali v spore preukázať, že žalobca I/ ako kupujúci uzatvoril so žalovaným ako predávajúcim kúpnu zmluvu, a že došlo k dohode so žalovaným o predmete a cene a tým k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy. V konaní žalobcovia tvrdili, že došlo k uzatvoreniu ústnej kúpnej zmluvy so žalovaným, ale kto kúpnu zmluvu z nich konkrétne so žalovaným uzatvoril, ostalo nepreukázané. Pokiaľ sa týka predmetu zmluvy, tento podľa názoru súdu nebol sporný, nakoľko

sa malo jednať o predaj motorového vozidla zn. zn. Honda Civic, EČV A.. Sporným však zostalo, či došlo k dohode o cene, ako podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy. Tvrdenia žalobcov a svedkyne ako rodinných príslušníkov (otec- žalobca II/, matka- žalobkyňa III/, a ich deti syn- žalobca I/ a dcéra-svedkyňa), ohľadom kúpnej ceny boli úplne odlišné, dokonca vo vzájomnom rozpore, neprodukovali žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že kto zo žalobcov mal so žalovaným uzatvoriť kúpnu cenu a najmä že došlo k dohode o cene. Žalobcovia tvrdili, že kúpnu zmluvu uzatvoril žalobca I/. Následne žalobcovia II/ a III/ tvrdili, že motorové vozidlo kúpili oni pre žalobcu I/. Súd nemohol na tvrdenia žalobcov, bez akýchkoľvek predložených dôkazov prihliadať. V rozpore s tvrdeniami žalobcov mal súd za to, že žalovaný preukázal právne skutočnosti, ktoré ho spájajú s nadobudnutím vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Súd uveril žalovanému, že ohľadom prípadného predaja vozidla jednal so žalobcom II/, s ktorým jednali aj ohľadom kúpnej ceny, ale k dohode nakoniec nedošlo, pretože podľa žaloby motorové vozidlo mal kúpiť žalobca I/, ktorý dohodu o cene so žalovaným neuzavrel. Svedkyňa sa nevedela vyjadríť k tomu, kto nadobudol vlastníctvo k motorovému vozidlu a kto motorové vozidlo prevzal. V zmysle ustanovenia § 133 Občianskeho zákonníka, zmluvný nadobúdateľ huteľnej veci, v danom spore predmetného motorového vozidla, sa stáva vlastníkom veci až po jej prevzatí. Samotná kúpna zmluva by totiž na prevod vlastníctva nestačila. Zavŕšením aktu kúpy je prevzatie veci kupujúcim, v tomto prípade žalobcom I/, ale len v prípade, ak by došlo k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy.

20. Tak ako súd už uviedol, nositeľom dôkazného bremena boli žalobcovia I/ až III/, v sporovom konaní nie je povinnosťou súdu sporové strany vyzývať na predloženie dôkazov, pretože úspech strany v spore závisí jedine od ich procesnej aktivity a sily predložených dôkazov. Žalobca I/ nepreukázal vznik vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, ktorý iba tvrdil, že motorové vozidlo nadobudol na základe kúpnej zmluvy, uzavretej ústne. Preto bolo potrebné pre úspech v spore o určenie vlastníckeho práva preukázať podstatné náležitosti kúpnej zmluvy, a teda, že on bol jej účastníkom, resp. že jeho vlastníctvo k tejto huteľnej veci vzniklo odovzdaním mu veci predávajúcim. Uvedené žalobca I/ nepreukázal. Vznik vlastníckeho práva žalobcu I/ nebol preukázaný ani výpoveďami žalobcov II/ a III/ a ani výsluchom svedkyne, ktorý nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu I/ nepotvrdili. Žalobca I/ tak neunesol dôkazné bremeno. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že žalobcovia v spore nepreukázali, že by motorové vozidlo prešlo do ich vlastníctva, a preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

21. O náhrade trov konania strán súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, na základe zásady úspechu. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej súd priznal proti neúspešným žalovaným I/ a II/ nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník so zreteľom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).